

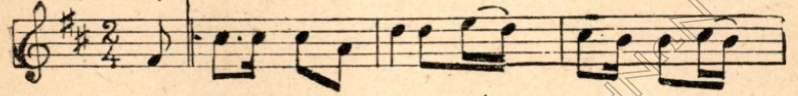
Αδριανού κόντα
40 Σελήνη

ΜΟΣΧΟΥ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΘΡΑΚΙΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ (1)

1. Ἐσὺ στὸ παραθύρι.
(Σαραντακκλησιώτικο)

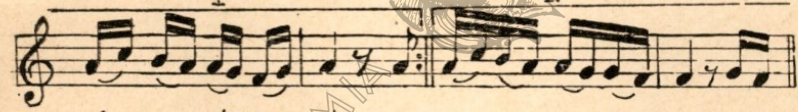
Χορὴς Συρτός

Ἐ σὺ στὸ πα-ρα θύ-ρι καὶ γὼ στὸ κα-πη

λιό. Ἐ λιό-στεὶ λει-με-τὸν τζε-βρέ σου να

σύ-ρω τὸ χο-ρο-στεὶ σύ-ρω τὸ χο-ρο-τρα-λα

λα-λα

Ἐσὺ στὸ παραθύρι καὶ γὼ στὸ καπηλιό,
ρίξε με τὸν τζεβρέ σου νὰ σύρω τὸ χορό.
Στὸ Κούμπαβου πηγαίνω, στὴν ἄκρη τὸ γυαλό,
χωρέψτε κοριτσάκια καὶ γὼ νὰ τραγουδῶ.
5 Ἐγὼ εἶμ' ὁ Παυλάκης, πὺν παίζω τὸ διολί
καὶ βγάζω τὰ κορίτσια πὲ μέσ' πὲ τὸ κλουβί.

1) Τὰ τραγούδια αὐτὰ ἐβραβεύθησαν, μαζί με ἄλλα δημοσιευθέντα καὶ μὴ, με χρηματικὸν βραβεῖον εἰς τὸν Α' Λαογρ. καὶ Γλωσ. διαγωνισμὸν τῶν «Θρακιῶν».

2. Ἡ Κακοπαντρεμένη.

(Ἀδριανουπολίτικο)

Τοργῶς

Ὅ λες ἢ νιές παν τρεν θή καν και πῆ ραν παλλη
καρ για κέ γω μα ναὶ ἢ ἴμ κορ φη Κ' ε-

Ὅλες οἱ νιές παντρεύθηκαν καὶ πῆσαν παλλικάρια.
Καὶ γώ, μάνα μ', ἡ εὐσφορὴ πῆσα τὸ μαρσασιάρη.
Μαράθ' ἢ ἡ καρδοῦλα μου καὶ χτίκασ' ἡ ψυχὴ μου.
Τὸν δίνω μῆλο δὲν τὸ τρώει, γλυκὸ κρασί δὲν πίνει.
5 Τὸν στρώνω πέντε στρωμάτα καὶ πέντε μαξιλάρια.
Καὶ κάπλωμα μαγκανιστό, σενδόσι κρυσταλλέινιο.
— Σήκω, μαράζι μ', πλάγιασε, σήκω μαράζι μ', πέσε.
Κι' ἄπλωσε τὸ ξηρόχερο σ' τὸν ἀργυρὸ τὸν κόρφο.
Νὰ ἰδῆς τοῦ Μάη τὴ δροσιά, τ' Ἀπρίλη τὰ λουλούδια.

3. Τρία Παλικαράκια.

(Σαραντακκλησιώτικ)

Χορὸς

Τρεῖ ἀπαλλικάρακια τρεῖ παλλικάρακια να να παν τρεν του να
να να παντρω του να να παντρω λογ του να να παντρω λο γι του να

Τρία παλικάρια
 πάνε νά παντρευτούνε
 νά παντρολογηθούνε.
 Στο δρόμο που πηγαίνουν
 5 εφίσκουν ένα γέρο
 που κάντου και πουδιούντου
 τὰ παλιοτσέβουλάν του
 και τὰ ποδόπανάν του.
 —Ποῦ πάτε παλικάρια;
 10—Πάμε νά παντρευτούμε
 νά παντρολογηθούμε.
 —Βρῆτε και μένα μιάννα
 μιὰ ὄμορφη κοπέλλα

νάχει τὰ μαύρα μάτια
 15 τῆ κόκκινες μαγοῦλες.
 Βρῆκαν και κείνον μιάννα
 ποῦχε τὰ μαύρα μάτια
 τῆ κόκκινες μαγοῦλες.
 Πάγει νά τὴν φιλήσει
 20 δὲ σὼν νά τὴν φιλήσει.
 Βάζει τὸ κουπανέρι,
 γλιστρᾷ τὸ κουπανέρι,
 πεφτεῖν ὁ γέρος κάτω
 σπάζει τὴν κεφαλὴν του
 25 και τὴν δεξιὰν πλευρὴν του.

4. Λωλαίνομαι Μανούλα μου.
 (Σαραντακκλησιώτικο)

Συρτός

λο λαι νο και λο λαι νο και κα
 νού λα μου λο λαι νο και κα νού λα
 μου για κιά γι το νο πού λα μου λο μου

Λωλαίνομαι, Μανούλα μου,
 γὰ μιὰ γειτονοπούλα μου.
 Σῦρε, μάνεμ, και πέ της το
 κάτσε κούβεντιασέ της το.
 5—Μετὰ χαρᾶς μου, γιόκα μου,
 θὰ πάρω και τὴ ρόκα μου.
 Πῆρε τὴν ρόκα ντης και πάει

- βρίσκει τὴν κόρη πὺν κεντάει.
 — Καλή σου μέρα, λυγερή.
 10 — Καλῶς τὴν μάννα τὴν καλή.
 — Κόρημ', ὁ γιὸς μου σ' ἀγαπεῖ
 καὶ ντρέπεται νὰ σὲ τὸ πῆ.
 — Σὰν ντρέπεται τι ἔρχεται
 στὴν πόρτα μου καὶ στέκεται ;
 15 Πές τον νὰ ἔρτει τὸ πρωῖ
 νὰ πιούμε τὸν καφέ μαζί.

5 Μάη μ' Μάη μ'.
 ('Αθριανουπολίτικο)

Μάη μ' Μάη μ' ἀπ' ἔρξει σαι 'Α
 πρὶν 'Απρίλ κατὰ καὺ με νε ὅλα τὰ δέντρα
 γκισζια μου ὅλα τὰ δέντρα φορτωσες

Μάη μ' Μάη μ' πῶρχεισαι
 'Απρίλ' 'Απρίλ' κατακαημένε.
 "Όλα τὰ δέντρα φόρτωσες
 μᾶνθη καὶ με λουλούδια.
 5 Καὶ μένα βαρναφόρτωσες
 στοῦ ἄπιστου τὰ χέρια.
 Μὲ τὰ μαχαίρια περπατεῖ
 με τὰ σπαθιά ζωσμένος.
 Θέλω νὰ τὸν καταραστώ
 10 κατὰρα μ' νὰ τὸν πιάσει.
 'Απ' τὰ ψηλά νὰ γκρεμιστῆ

στὰ χαμηλά νὰ πέσει.
 Σὰν τὸ γυαλί νὰ τσακιστῆ
 σὰν τὸ κερί νὰ λυώσει'
 15 Πέντε γιατροὶ νὰ τὸν βαστοῦν
 δέκα νὰ τὸν γιατρεύουν.
 Καὶ γὼ νὰ διάβω νὰ περνῶ
 νὰ τοὺς καλημερίσω.
 — Καλή μερά σας ἰατροί,
 20 καλὰ τὰ γιατρικά σας.
 Καλὰ νὰ τὸν γιατρέψετε
 τὸ νιό, τὸ παλλικάρι.

Πάρτε μαχαίρια κοφτερά
σπαθιά ξεγυμνωμένα.

25 Καί κόψτε την καρδίτσα του
πώς έκαψε και μένα.

(Ποβλ. Λαογρ. Α. σ. 127)

6 Δόστε τὸ χορὸ νὰ σύρω.

(Ἀδριανουπολίτικο)

Σᾶς πα ρα σᾶς πα ρα σᾶς πα ρα κα λῶ κο ρί τσια

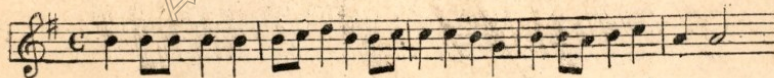

σᾶς πα ρα κα λῶ κο ρί τσια δῶ σιε τὸ λο ρὸ νὰ εὐ ρω.

Σᾶς παρακαλῶ κορίτσια,
δόστε τὸ χορὸ νὰ σύρω.
Ἐγὼ κόση νὰ παντρέψω
καὶ γαιτσοῦ νὰ παντρέψω
ἢ νὰ τὸν δώσω καὶ προικιά
τράχωμα κατὸ φλωριά.
Νὰ τὸν δώσω καὶ ἀμπέλι
πὸ χῆ σταφύλια σάν τὸ μέλι.

7 Βουργάρ' ἀγάπησα.

(Ἀδριανουπολίτικο)

Μὰ νὰ μὲ βουλγάρα γάπησα βουλγάρα θὲ νὰ πάρω βουλγάρα θὲ νὰ πα ρω

- Μάννα μ', Βουργάρ' ἀγάπησα, Βουργάρα θὲ νὰ πάρω
- Καὶ σύ, υἱέ μ', γραμματικός, Βουργάρα δὲ σὲ πρέπει.
- Καὶ γὼ μάννα μ', γραμματικός καὶ κείν' ἀρχοντοπούλα,
ἔχει χιλιάδες πρόβατα, χιλιάδες τὰ γελάδια.
- Λύκος νὰ φάγ' τὰ πρόβατα καὶ ψόφος τὰ γελάδια.
- Καὶ γὼ, μάννα μ', τὴν ἄρεσα, θὰ στείλω νὰ τὴν πάρω.

Καὶ τὸ νταούλι βρόντησε τὴ νύφη πᾶν νὰ φέρουν.
 Κ' ἡ πεθερὰ κι' ὁ πεθερὸς τὰ δέντρα ξεροζώνουν.
 Βγάζουν ὀχιές φαρμακερές, φίδια φαρμακωμένα.
 10 Καὶ στὸ φαγὶ τὰ ρίξανε, κ' ἡ νύφη φαρμακώθηκε.

8 Δὲν λαλεῖς.

(Σαραντακλησιώτικο)

Χορὸς

Δὲν λα λευ εἰς λα λεῖς που λεῖς ἀν δὸ
 νι. τὸ πρῶ ἰ με τὴν δρο σιὰ γιὰ σ' ἄ
 γα στη μου γλυκειὰ τραλαλα λα λα λα

- 1 Δὲν λαλεῖς (λαλεῖς), πουλί μ' ἀηδόνι,
 τὸ πρῶτ' ἰ με τὴν δροσιὰ.
 Γεῖα σ' ἀγάπη μου γλυκειὰ.
- 2 Βάρκα θέλω (θέλω) ν' ἀματώσω
 με σαράντα δυὸ κουπιά,
 γεῖα σ' ἀγάπη μου γλυκειὰ.
- 3 Καὶ μ' ἐξῆντα παλλικάρια
 νὰ σὲ κλέψω μιὰ βραδυὰ,
 γεῖα σ' ἀγάπη μου γλυκειὰ.
- 4 Θὰ σὲ πάγω στὴν Ἀθήνα
 σ' ἕνα ἀψηλὸ βουνό,
 γεῖα σ' ἀγάπη ποιῶ γώ.